

Le soleil et la lune ont été considérés comme des dieux dans plusieurs civilisations antiques.

Traité Avoda Zara

Rabbins et philosophes romains

Dans la vile antique de Rome se trouvait une communauté juive importante; les rencontres entre sages et philosophes étaient donc possibles.

Ici le Talmud rapporte une discussion sur l'idolâtrie qui est présentée comme une sottise que Dieu doit accepter pour maintenir Son monde.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף נד עמוד ב

שאלו פלוסופין את הזקנים ברומי: אם אלהיכם אין רצונו בעבודת כוכבים, מפני מה אינו מבטלה? אמרו להם: אילו לדבר שאין העולם צורך לו היו עובדין הרי הוא מבטלה, הרי הן עובדין לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות, יאבד עולם מפני השוטים? אלא עולם כמנהגו נוהג, ושוטים שקלקלו עתידין ליתן את הדין.

Talmud de Babylone traité Avoda Zara page 54 b

Les philosophes ont interrogé les sages à Rome: "Si votre Dieu ne désire pas l'idolâtrie, pourquoi ne la détruit-elle pas ?" Ils leur répondirent: "si le monde n'en avait pas besoin, Il l'aurait annulée, mais ils (les adorateurs) servent le soleil, la lune, les étoiles et les astres, le monde devrait-il être détruit à cause des sots ? Mais le monde continue sa course, quant aux sots qui le détruisent ils en rendront plus tard des comptes."